

A. DE VERWACHTING VAN HET KONINKRIJK.

Zoals alle gelovige Joden, hoopten de discipelen aanvankelijk dat Christus het vroegere koninkrijk van Israël (de theocratie) ging herstellen (cf. Ezechiël 37:20-28). En zij hoopten dat zij de belangrijkste posities daarin zouden krijgen (cf. Matteüs 20:20-28; Lucas 22:24-30). De uitstorting van de heilige Geest zou het teken zijn van het koninkrijk (cf. Ezechiël 36:27; 39:29). Toen Jezus dus zei dat zij niet vele dagen na deze met de heilige Geest gedoopt zouden worden, dachten de discipelen dat Jezus nu dit aardse koninkrijk (de theocratie van Israël) ging herstellen (Handelingen 1:5-6).

Maar Jezus ging niet in op hun aardse verwachtingen en zei dat "de tijden en gelegenheden", d.w.z., "de lange tijdperiodes" (Grieks: *χρονοι*) en "de vastgestelde tijdstippen" (Grieks: *καιροι*) in Gods heilsgeschiedenis, vooral m.b.t. de terugkomst (cf. 1 Tessalonicenzen 5:1) (en de finale voltooiing van het koninkrijk op de nieuwe aarde daarna!), niet een zaak van de mens is, maar van God (cf. Deuteronomium 29:29). Terwijl de discipelen hoopten op politieke macht op aarde, zou Jezus hun veel grotere kracht geven, waarmee zij de taak van getuigen, aanvankelijk aan Israël toevertrouwd (cf. Jesaja 43:10; 49:6), zouden vervullen (Handelingen 1:7-8; 13:47). In al zijn gelijkenissen en onderricht had Jezus al duidelijk gemaakt dat het koninkrijk van God met zijn eerste komst aangebroken is (Marcus 1:14-15; Matteüs 12:28-29), dat het een geestelijk koninkrijk is (Lucas 17:20-21; Johannes 18:36), dat het mensen uit alle natuurlijke volken van de wereld insluit (Matteüs 8:11-12; 13:37; 21:42-44), dat het steeds groeit (Marcus 4:26-32) en dat het zijn finale voltooidde vorm krijgt bij zijn terugkomst (Matteüs 13:36-43).

B. DE TEKENEN VAN DE TERUGKOMST VAN CHRISTUS.

Ontdek en bespreek. Wat zijn de tekenen m.b.t. de terugkomst van Christus?

Lees Matteüs 23:37 tot 24:51.

Aantekeningen. De discipelen stelden twee vragen:

i) "Wanneer zal dat geschieden (wanneer zal Jeruzalem en de tempel vernietigd worden)?" (Matteüs 24:3a)

Het antwoord van Jezus is in Matteüs 24:15-20 (cf. Lucas 21:7,20-24a).

ii) Wat is het teken van uw komst (terugkomst) en van de voleinding van de wereld? (Matteüs 24:3b)

Het woord 'en' betekent 'namelijk', 'dat wil zeggen' (Grieks: 'kai' exegetisch). De voleinding van deze wereld is bij de terugkomst! Het antwoord van Jezus is in Matteüs 24:4-14,21-51. In zijn onderricht over "de laatste dingen" gaat Jezus Christus in op deze twee vragen van zijn discipelen.

1. Er zullen vele tekenen zijn, die duiden op een komend einde van deze tegenwoordige wereld.

Vóór de terugkomst van Christus, zullen er vele tekenen zijn die duiden op een definitief einde van deze tegenwoordige wereld: valse Christussen en valse profeten, oorlogen, hongersnoden, aardbevingen, verdrukking van de ware christenen, afval van de schijnbare christenen, verachting van Gods geboden en verkillung van de liefde. Deze tekenen moeten de christenen "niet verontrusten"! Ze *moeten* eerst geschieden, maar kenmerken nog niet het einde; ze zijn "het *begin* der weeën" (Matteüs 24:4-13,15-20). Deze beproevingen zullen plaatsvinden vanaf "de verwoesting van Jeruzalem" in 70 n.C. totdat "de tijden der heidenen zullen vervuld zijn", d.w.z., vanaf de eerste komst tot de terugkomst van Christus (Lucas 21:20,24b).

2. Alleen 3 duidelijke en beslissende tekenen duiden op het einde.

a. Een lange periode: de verkondiging van het evangelie.

De verkondiging van het evangelie van het koninkrijk tot een getuigenis voor alle volken in de wereld (Matteüs 24:14) is de verkondiging van het evangelie van genade (cf. Handelingen

20:24-25) en een verkondiging van de koninklijke heerschappij van Christus in de harten en levens van mensen (cf. Matteüs 12:28-30; Marcus 1:14-15; Lucas 17:20-21). Dit zal een lange periode zijn. De voltooiing van deze taak is niet te berekenen. Daarom is het tijdstip van de terugkomst ook niet te berekenen.

b. Een korte periode: de grote verdrukking.

De laatste grote verdrukking onder de laatste antichrist (Matteüs 24:21-29a). Dit zal een korte periode zijn. Het begin of de lengte van deze periode is niet te berekenen. Daarom is het tijdstip van de terugkomst ook niet te berekenen.

c. De verschijning van het teken.

'Het teken' is niet een afzonderlijk teken, maar bestaat uit de plotselinge, onverwachte en ontzagwekkende terugkomst van Christus zelf op de wolken (Matteüs 24:29b-31). Dit zal het absolute einde van deze wereld met haar geschiedenis zijn.

De eerste twee tekenen kunnen niet gebruikt worden om de tijd van de terugkomst te bepalen (Matteüs 24:36,42). Alleen het derde teken is beslissend en finaal – die zal als een verrassing voor iedereen komen.

3. De gelijkenis van de vijgenboom

Een gelijkenis heeft een verhaal, een context waarin het verhaal verteld wordt en soms een uitleg of een toepassing. Hieruit moeten wij de belangrijkste boodschap van de gelijkenis proberen te begrijpen.

Lees Matteüs 24:32-35.

Uitleg van de gelijkenis van de vijgenboom

[Stap 1] Begrijp het verhaal van de gelijkenis.

Wat zijn de levensechte elementen van dit verhaal?

Deze gelijkenis is eerder een 'illustrenderende vergelijking' dan een 'illustrenderende verhaal'.

a. De eerste vergelijking met een vijgenboom in Jesaja 34:4.

Waarschijnlijk dacht Jezus aan de eerste vergelijking met een vijgenboom dat spreekt over de gebeurtenissen in de eindtijd. Het vallen van de sterren in de eindtijd wordt vergeleken met het vallen van de bladeren van een vijgenboom in een stormwind. Nu maakt Jezus een tweede vergelijking met de vijgenboom.

b. De tweede vergelijking met een vijgenboom in Matteüs 24.

Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 24:32. Wat Jezus over de vijgenboom zegt had hij ook over andere bladwisselende bomen kunnen zeggen (Lucas 21:29)! Wanneer de bladeren van bomen beginnen uit te spruiten, dan weten alle mensen dat de zomer nabij is.

[Stap 2] Bestudeer de context van de gelijkenis en bepaal de elementen van de gelijkenis.

a. De achtergrond van de gelijkenis.

De achtergrond of omlijsting van deze gelijkenis is het onderricht van Jezus over de gebeurtenissen in Matteüs hoofdstukken 24 en 25. De boodschap van beide hoofdstukken is dat christenen waakzaam moeten zijn met het oog op de terugkomst van Christus als Rechter en als Beloner. De profetieën in deze hoofdstukken verwijzen enerzijds naar gebeurtenissen *in de nabije toekomst van de discipelen* van Jezus en anderzijds naar gebeurtenissen *in de eindtijd*. Het naderende oordeel van Jeruzalem en het Laatste Oordeel van de hele wereld bij de terugkomst van Christus zijn met elkaar verweven tot één onderricht over 'de laatste dingen'. De naderende catastrofe over Jeruzalem dient als een illustratie (type) van de finale catastrofe over de hele wereld in de eindtijd.

i) Matteüs 23:37 – 24:3. De aanleiding voor het onderricht over de laatste dingen is de weelucht van Jezus over Jeruzalem en de

twee vragen van de discipelen.

ii) Matteüs 24:4-14. Het begin van de weeën. Vele soorten verdrukkingen als oorlogen, hongersnoden en aardbevingen zullen de verkondiging van het evangelie van het koninkrijk aan alle volken in de wereld vergezellen. Al deze dingen moeten geschieden, maar deze verdrukkingen zijn nog niet het einde.

iii) Matteüs 24:15-28. De grote verdrukking wordt voorafgegaan door de verdrukkingen van Jeruzalem.

Jezus spreekt eerst over 'de grote verdrukking' van Jeruzalem (Matteüs 24:15-20) – die vond plaats in 70 n.C. Deze eerste grote verdrukking voorafschaduwde vele soortgelijke verdrukkingen in de wereldgeschiedenis daarna (cf. Matteüs 24:5-14). Daarna spreekt Jezus over 'de grote verdrukking' kort voor zijn terugkomst (Matteüs 24:21-29a). Deze laatste grote verdrukking is het slot van alle voorafgaande grote verdrukkingen (cf. Matteüs 24:5-14). Jezus zegt dat de verdrukkingen van Jeruzalem zal plaatsvinden wanneer "de gruwel der verwoesting in (Grieks: **) de heilige plaats staat" – een zaak waarvan door de profeet Daniël gesproken is (Daniël 9:27).

De profetie van Daniël (over een grote verdrukking) werd vervuld in 167 v.C. toen de Seleucidische koning, Antiochus IV, Jeruzalem liet plunderen en de tempel liet ontwijden. Het apocriefe boek 1 Makkabeëen 1:41-57 beschrijft dit gebeuren als volgt: "Daarna vaardigde de koning voor heel zijn rijk het bevel uit dat allen één volk moesten worden, en dat ieder zijn eigen leringen moest opgeven. Alle naties voegden zich naar het woord van de koning. Zelfs onder de Israëlieten waren er velen die graag de godsdienst van de koning aannamen, aan de afgoden offerden en de sabbat ootterden. Ook naar Jeruzalem en de steden van Juda stuurde de koning boden, met het schriftelijke bevel dat de Israëlieten de leringen moesten overnemen en op moesten houden met de brand-, slacht- en plengoffers in de tempel; dat ze sabbat en feestdagen moesten onteren en de tempel en de heilige personen ontwijden; dat ze altaren, tempels en kapellen moesten oprichten voor afgoden, en varkens en andere onreine dieren moesten offeren; dat zij hun zonen niet meer mochten besnijden, en zich moesten verontreinigen door allerlei onreine en onheilige praktijken, om zo de leer te vergeten en haar voorschriften te verkrachten. Iedereen die niet zou gehoorzamen aan het bevel van de koning zou gedood worden. Soortgelijke bepalingen liet hij in heel zijn rijk afkondigen. Tegelijkertijd stelde hij over het volk beambten aan die erop moesten toezien dat er in elke stad van Juda offers werden opgedragen. Velen uit het volk richtten zich naar hun voorschriften en stoorden zich niet aan de leer. Zij stichtten zoveel kwaad in het land dat de Israëlieten gedwongen waren om zich te verbergen in alle mogelijke schuilplaatsen. De vijftiende kislew van het honderdvijfveertigste jaar (gerekend vanaf de stichting van de Dynastie van de Seleuciden in 312 v.C., dus in 167 v.C.) liet de koning *de gruwel van de verwoesting* bouwen op het brandofferaltaar (in de tempel); in de steden van Juda werden afgodsaltaren opgericht en voor de ingang van de huizen en op de pleinen brandde men wierook. Alle schriftrollen die men kon opsporen werden verscheurd en verbrand, en diegene bij wie men een boek van het verbond aantrof of wie de Wet nog onderhield, werd volgens koninklijk besluit ter dood gebracht."

Jezus zegt dat de profetie van Daniël (over een grote verdrukking)(weer) in de toekomst vervuld zal worden. Dan zal het specifiek te maken hebben met de toenmalige tempel in Jeruzalem en de toenmalige mensen in Judea. De profetie van Jezus (en van Daniël) werd (weer) vervuld in 70 n.C. toen de Romeinse veroveraar, Titus, Jeruzalem omsingelde en uiteindelijk innam. De heidense Romeinse soldaten droegen hun heidense standaarden, met Romeinse afgoden daarop afgebeeld, in Jeruzalem en in de tempel en verwoeste de tempel en Jeruzalem (Lucas 21:20-24).

Jezus zegt dat deze verwoesting van de tempel en Jeruzalem nog niet het einde van deze eeuw (het gehele nieuwtestamentische tijdperk) zal zijn, omdat Jeruzalem door de heidenen vertrapt zal worden totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn (Lucas 21:24). De verdrukking van christenen zal door blijven gaan vanaf de eerste komst tot de terugkomst van Christus. Daarom wordt de gehele periode tussen de eerste komst en de terugkomst van

Christus ook 'de grote verdrukking' genoemd (Openbaring 7:9,14). Deze gehele nieuwtestamentische periode van verdrukking sluit af met 'een grote verdrukking' (Matteüs 24:21), die de eerste verdrukking aller tijden zal zijn, kort vóór de terugkomst van Christus. De terugkomst van Christus sluit de grote verdrukking van christenen gedurende de gehele nieuwtestamentische periode af en is daarmee tegelijk de laatste grote verdrukking van christenen in de wereldgeschiedenis. Oprechte christenen moeten zich niet laten misleiden door valse christussen en valse profeten die grote wonderwerken zullen verrichten om de christenen te verleiden. Christus zegt duidelijk dat de verleiding van oprechte christenen niet mogelijk is (Matteüs 24:24; cf. Johannes 17:12)!

iv) Matteüs 24:29-31. De verschijning van Christus. Ná deze grote verdrukking in de eindtijd zal de terugkomst van Christus plaatsvinden. De terugkomst zal plotseling en onverwachts zijn. Het zal overal *zichtbaar* zijn, gelijk de bliksem van het oosten tot het westen licht (Matteüs 24:26).

Het zal overal *hoorbaar* zijn, vanwege het luide bazuingeschal (Matteüs 24:31). Het zal majestueus zijn. De engelen zullen de uitverkorenen, d.w.z., alle oprechte christenen, verzamelen – om Christus te verwelkomen in de lucht!

v) Matteüs 24:32-35. De gelijkenis van de vijgenboom Wanneer de discipelen de serie gebeurtenissen *zien* die uitlopen op de verschijning van de gruwel der verwoesting, dan zullen zij weten dat de verwoesting van Jeruzalem en de tempel nabij is. Dit is het antwoord op hun eerste vraag (Matteüs 24:3a).

vi) Matteüs 24:36-44. De noodzakelijkheid om altijd waakzaam en gereed te zijn. De zondvloed gedurende de dagen van Noach was plotseling en onverwachts. Zo zal de terugkomst van Christus ook zijn: plotseling, onverwachts en volkomen onvoorspelbaar. Niemand weet wanneer het zal plaatsvinden.

Bij zijn terugkeer zal Christus niet ieder mens verwelkomen in zijn eeuwige en heerlijke tegenwoordigheid: één mens zal "aangenomen worden" en een ander mens zal "achtergelaten worden".

vii) Matteüs 24:45-51. De gelijkenis van de trouwe en verstandige slaaf. Christenen moeten waakzaam en gereed zijn voor de terugkomst. Dat betekent dat zij getrouw en ijverig bezig moeten zijn met de taak in Gods koninkrijk die Christus hen toevertrouwd heeft.

viii) Matteüs 25:1-13. De gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden. Christenen moeten elk ogenblik waakzaam en gereed zijn, omdat de tijd van de terugkomst aan niemand bekend is.

ix) Matteüs 25:14-30. De gelijkenis van de talenten. Christenen moeten vóór de terugkomst en het laatste oordeel trouw en ijverig gebruik maken van de *gelegenheden* (talenten) die Christus hen gegeven heeft.

x) Matteüs 25:31-46. De gelijkenis van de schapen en de bokken. Tijdens zijn terugkomst zal het laatste oordeel plaatsvinden en Christus zal de oprechte christenen als de niet-christenen *tegelijk* oordelen (cf. Johannes 5:28-29).

b. Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 24:32b.

c. De uitleg of de toepassing van de gelijkenis van de vijgenboom staat in Matteüs 24:33-35.

Hoe wordt deze gelijkenis uitgelegd of toegepast?

i) De twee vragen en de twee antwoorden. In Matteüs 23:37 tot 24:3 spreekt Christus over de naderende verwoesting van Jeruzalem en de tempel. Zijn discipelen stelden twee vragen aan hem:

De eerste vraag: "Wanneer zal dat geschieden?" D.w.z., "Wanneer zal Jeruzalem en de tempel vernietigd worden?"

Dit is een gebeurtenis in de nabije toekomst van de discipelen.

De tweede vraag: "En wat is het teken van uw komst *en* (betekent 'namelijk') van de voleinding van de wereld?"

Dit is een gebeurtenis in de eindtijd. Het woord 'en' is niet een verbindingswoord, maar een verduidelijkend woord: 'namelijk'. De terugkomst van Christus zal niet een lange tijd vóór de voleinding plaatsvinden. De één en enige terugkomst van Christus zal de

voleinding zijn!

De uitleg van de gelijkenis van de vijgenboom staat direct hiermee in verband:

De eerste deel van de uitleg (vers 33) is verwant aan de eerste vraag.

De tweede deel van de uitleg (vers 34-35) is verwant aan de tweede vraag.

De eerste vraag: "Wanneer zal dat geschieden?" D.w.z., "Wanneer zal Jeruzalem en de tempel vernietigd worden?" (Matteüs 24:3a)

Het eerste antwoord: "Wanneer gij dit alles ziet, moet ook gij weten dat het nabij is, voor de deur." (Matteüs 24:33)

Jezus Christus sprak tot zijn eigen discipelen. De woorden, "wanneer jullie (zijn eigen discipelen, en niet wij die vandaag leven) dit alles zien" moet dus verwijzen naar de vervulling van de voorspellingen van Jezus in deze context, *in zoverre de vervulling daarvan ook door zijn eigen discipelen waargenomen kunnen worden!*

Jezus voorspelde dat Jeruzalem en de tempel vernietigd zullen worden. Geen steen zal op een andere gelaten worden. Alles zal weggebroken worden. Zijn discipelen zullen vele verdrukkingen zien en horen: de opkomst van valse christussen, oorlogen en geruchten van oorlogen, hongersnoden en aardbevingen, enz. Jezus noemt al deze gebeurtenissen "het begin der weeën" (Matteüs 24:4-8).

Dergelijke gebeurtenissen gebeurden al vóór en tijdens de val van Jeruzalem in 70 n.C. Zelfs de voorspelling m.b.t. "de gruwel der verwoesting in de heilige plaats" werd vóór hun eigen tijd (in 167 v.C.; 1 Makkabeeën 1:41-57) en in hun eigen tijd (70 n.C.; Matteüs 24:15-20) vervuld. Het heidense Romeinse leger heeft toen de heidense standaarden in Jeruzalem en de tempel binnengedragen. Op deze standaarden stonden hun Romeinse afgoden afgebeeld. Jeruzalem werd omsingeld en uiteindelijk ingenomen en de tempel werd in 70 n.C. verwoest (Lucas 21:20). Daarom is het natuurlijk om vers 33 als volgt uit te leggen: Wanneer *de discipelen* van Jezus Christus (en dus niet wij, die vandaag leven) al deze gebeurtenissen zien aankomen, moeten zij weten dat de val van Jeruzalem en de tempel op de punt staat te gebeuren!

De tweede vraag: "En wat is het teken van uw komst en (betekent namelijk) van de voleinding van de wereld?" (Matteüs 24:3b)

Het tweede antwoord: "Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, voordat dit alles geschiedt" (Matteüs 24:34).

Het Griekse woord 'teken' betekent de gebeurtenissen die plaatsvinden in de sfeer van de schepping, die van zichzelf af wijzen naar de gebeurtenissen in de sfeer van verlossing (zoals de 'tekenen' in het evangelie van Johannes) (Johannes 2:11; 6:14,30; 20:30-31). De discipelen vroegen aan Christus welke gebeurtenissen in de wereldsgeschiedenis van zichzelf wegwezen naar de gebeurtenissen bij de terugkomst en de finale verlossing van de mensen van Christus. De discipelen hadden namelijk de woorden van Jezus Christus over de vernietiging van Jeruzalem en de tempel opgevat als iets wat gaat gebeuren bij de voleinding der wereld. Hun mening was gedeeltelijk fout. Jezus Christus zei dat er een lange periode zal zijn tussen de vernietiging van Jeruzalem en de tempel enerzijds en de voleinding van de wereld bij zijn terugkomst anderzijds.

Jezus Christus legde uit dat gedurende deze lange periode tussen zijn eerste komst en zijn terugkomst de christenen gehaat zullen worden door alle volken omdat zij in Christus geloven, en vervolgd en gedood zullen worden.

Vele valse profeten zullen opstaan en vele mensen verleiden. Vele christenen, die alleen in naam christenen zijn, zullen van het christelijke geloof afvallen en zelfs andere christenen verraden. De verachting van de geboden van God zal toenemen in de hele wereld en de liefde van de meeste mensen zal verkillen. Maar voordat de voleinding komt, zal het evangelie van het koninkrijk in de gehele wereld aan alle volken gepredikt worden (Matteüs 24:4-14)!

Het is duidelijk dat al deze gebeurtenissen vanaf de eerste komst van Christus tot aan de terugkomst van Christus niet door het kleine groepje discipelen van Jezus Christus gezien hadden kunnen worden. De woorden "wanneer jullie (de discipelen) dit alles zien" (vers 33) zijn niet dezelfde als de woorden "voordat dit alles geschiedt" (vers 34)! Terwijl de woorden "dit alles zien" (vers 33) verwijzen naar de gebeurtenissen die de discipelen van Jezus

Christus zelf zouden zien, verwijzen de woorden "dit alles geschieden" (vers 34) naar de gebeurtenissen die gedurende alle eeuwen zouden geschieden tot de terugkomst van Christus!

ii) Het geslacht dat helemaal niet voorbij zal gaan. Vers 35 verwijst naar de voleinding van deze tegenwoordige wereld met haar geschiedenis. Ook Matteüs 24:36 tot 25:46 verwijzen naar de gebeurtenissen rondom de terugkomst van Christus.

Dus ook dit deel van de context toont aan dat de woorden "dit alles geschieden" (vers 34) verwijzen naar de gebeurtenissen die geschieden tussen de eerste komst en de terugkomst van Christus!

Het woord "dit geslacht" (Matteüs 24:34) hoeft helemaal niet beperkt te worden tot "een groep tijdgenoten van elkaar".

Het betekent ook "dit soort mensen", bijvoorbeeld, "de Joden in enige tijdsperiode" (Deuteronomium 32:5,20; Psalm 12:8; 78:8; Handelingen 2:40; Filippienzen 2:15; Hebreëen 3:10). Daarom kan de woorden "dit geslacht" in Matteüs 24:34 ook deze betekenis hebben. Jezus Christus verklaarde dat *het Joodse geslacht* (en dus niet wij, die vandaag leven) niet voorbij zal gaan voordat al deze gebeurtenissen tussen de eerste komst en de terugkomst zijn geschied. "Het nageslacht van het natuurlijke volk van Israël zal al de dagen niet ophouden een volk te zijn voor Gods ogen" (Jeremia 31:36)! Het natuurlijke volk van Israël had ten spijten van al haar voorrechten toch hun Messias gekruisigd. Daarom leek het natuurlijk dat zij als natuurlijke volk uitgewist zouden moeten worden. Maar Jezus Christus (en Paulus in Romeinen 11) verkondigde dat de Joden als een natuurlijk of nationaal volk voort zouden blijven bestaan tot de terugkomst van Christus. De apostel Paulus verkondigde dat God in elke generatie tot de terugkomst een "overblijfsel" vanuit het natuurlijke volk van Israël zal behouden door geloof, evenals hij mensen uit alle natuurlijke volken van de niet-Joden (heidenen) zal behouden door geloof (Romeinen 1:16; 3:30; 11:1-32).

Hoewel de discipelen van Jezus Christus niet al deze gebeurtenissen zullen zien, zullen deze gebeurtenissen zeker allemaal plaatsvinden! En even zeker als deze hemel en aarde eenmaal voorbij zullen gaan, zo zeker zullen deze woorden van Jezus Christus nooit voorbijgaan (Matteüs 24:35)! Daarom zijn alle woorden van de Here Jezus Christus ook het fundament waarop alle christenen hun geloof bouwen!

Conclusie: Matteüs 24:33 is het antwoord van Jezus Christus op de vraag van zijn discipelen in Matteüs 24:3a. En Matteüs 24:34 is het antwoord van Jezus Christus op de vraag van zijn discipelen in Matteüs 24:3b.

iii) Het "zien" van de grote verdrukking wordt verschillend toegepast in Matteüs en Marcus enerzijds en Lucas anderzijds.

Deze gelijkenis wordt door Marcus en Matteüs anders toegepast dan door Lucas (Lucas 21:29-33). Terwijl Marcus en Matteüs spreken over de val van Jeruzalem (Matteüs 24:15-20) als een illustratie (type) van de val van de hele wereld in de eindtijd (Matteüs 24:21-29), maak Lucas een verschil tussen de val van Jeruzalem enerzijds (Lucas 21:20-24) en de val van de wereld in de eindtijd anderzijds (Lucas 21:25-28). De woorden "de grote verdrukking" in Marcus (13:19,24) en in Matteüs (24:21,29) hebben een dubbele betekenis, namelijk, wat er bij de val van Jeruzalem zou gebeuren (Marcus 13:14-18; Matteüs 24:15-20) en wat er kort voor de terugkomst van Christus zou gebeuren (Marcus 13:19-27; Matteüs 24:21-31). Maar de verdrukking (dagen van vergelding) beschreven in Lucas 21:20-24a verwijst alleen naar wat er gebeuren zou bij de val van Jeruzalem in 70 n.C. En de tekenen (de dingen die over de wereld komen) beschreven in Lucas 21:25-28 verwijzen alleen naar wat er zou gebeuren in de eindtijd bij de terugkomst van Jezus Christus. Daarom verwijzen de woorden "wanneer gij dit ziet geschieden" in Lucas 21:31 alleen naar de gebeurtenissen die zullen gebeuren in verband met de terugkomst van Christus zoals voorspeld door Christus in Lucas 21:25-28 en die alleen door mensen die leven tijdens de terugkomst gezien zullen worden. Wanneer *dié christenen deze dingen zullen zien gebeuren*, zullen zij kunnen weten dat het koninkrijk van God nabij is - d.w.z., dat het koninkrijk van God in haar finale en voltooide fase als de nieuwe hemel op de nieuwe aarde op de punt staat te gebeuren. Niettemin, zeggen alle drie evangeliën dat "dit geslacht", namelijk, de Joden als een natuurlijk volk, niet zouden ophouden te bestaan totdat deze gebeurtenissen hebben plaatsgevonden (Matteüs

24:34; Marcus 13:30; Lucas 21:32).

[Stap 3] Identificeer de relevante details in het verhaal van de gelijkenis.

De vijgenboom kon enige ander bladwisselende boom geweest zijn en is geen relevante detail. Wat belangrijk is, is dat het uitspruiten van nieuwe bladeren een speciale periode (de zomer) vertegenwoordigt. Het is een teken dat er iets gaat gebeuren.

[Stap 4] Identificeer de boodschap van de gelijkenis.

De belangrijkste boodschap van de gelijkenis van de vijgenboom is dat "de door Christus geprofeteerde gebeurtenissen in Matteüs 24 tussen zijn eerste komst en zijn terugkomst heel zeker zullen plaatsvinden. Deze gebeurtenissen zouden de christenen moeten stimuleren waakzaam en voorbereid te zijn voor zijn terugkomst!"

C. DE KORTE TIJD VAN SATAN VÓÓR DE TERUGKOMST.

Ontdek en bespreek. Wat kunnen wij verwachten tijdens de laatste grote verdrukking?

Lees Matteüs 24:22; 2 Tessalonicenzen 2:1-12; Openbaring 20:7-10.

Aantekeningen.

1. De loslating van satan.

"De korte tijd" van Satan bestaat uit een korte periode vóór de terugkomst van Christus waarin satan wordt losgelaten (Openbaring 20:3b; Matteüs 24:22) ten einde de volken te verleiden en tot 'de oorlog' te verzamelen.

a. Tijdens de eerste komst van Christus werd de satan "gebonden".

Tijdens zijn eerste komst kwam Christus om de werken van de duivel te *verbreken* (1 Johannes 3:8). De "sterke man", satan, werd *gebonden* door het machtige werk van Christus tijdens zijn verblijf op aarde. Van toen af aan wordt satan beroofd van ontelbare mensen die hij met zijn leugens gevangen hield (Matteüs 12:28-30; 2 Korintiërs 4:2-4; Efeziërs 2:1-5). De satan werd gebonden door het werk van de discipelen van Jezus Christus in de naam van Jezus Christus tijdens de eerste komst van Christus – dat werd door Christus voorgesteld als "een vallen van satan als een bliksem uit de hemel". Voor de satan was deze 'val' helemaal onverwacht en verpletterend (Lucas 10:17-18). De satan werd bovenal *ontwapend* (Kolossenzen 2:15) en *buiten (het machtsdomein of koninkrijk van Christus) geworpen* (Johannes 12:31) door de dood van Jezus Christus aan het kruis. "Het buiten werpen van de satan" heeft tot gevolg dat Jezus Christus "mensen uit alle volken tot zich trekt" (Johannes 12:32). De satan heeft zijn machtsgreep over de volken verloren in die zin dat hij niet meer kan verhinderen dat Christus en zijn evangelie mensen in alle volken bereiken. Enerzijds oefent de satan nog veel macht uit door zijn leugens en moorden (cf. Johannes 8:44). Anderzijds worden veel mensen uit alle volken *uit de macht van de duisternis overgebracht in het koninkrijk van Christus* (Kolossenzen 1:13). In deze zin blijft satan "gebonden" gedurende "1000 jaar". Het getal 1000 ontstaat uit 10x10x10 (drie maal). In de getallensymboliek is 3 een symbool voor de Drie-enige God, 10 een symbool van volledigheid en 10x10x10 een symbool voor de absoluut volledige periode die God voor de vervulling van deze dingen bepaald heeft. "Duizend jaar" is een symbool voor de door God afgebakende nieuwtestamentische periode, een symbool van de lange periode vanaf de eerste komst tot de terugkomst van Christus. De bijbel zegt niet dat satan op elk mogelijk gebied gebonden is, maar wel dat satan "gebonden" is "opdat hij de volkeren niet meer zou verleiden". Gedurende de hele nieuwtestamentische periode kan satan mensen uit alle volken niet meer verleiden om van Christus weg te blijven (Openbaring 20:1-7).

b. Kort voor de terugkomst wordt satan "losgelaten" voor een korte periode.

De satan wordt (door Gods ondoordringelijke raadsbesluit) losgelaten ten einde de volken weer te verleiden en uiteindelijk te verzamelen voor "de oorlog" (Openbaring 20:3,7-8). Gedurende deze korte tijd van satan vinden de volgende gebeurtenissen

plaats:

- i) De laatste overheersing door de laatste antichrist.
- ii) De laatste grote verdrukking.
- iii) De oorlog.

2. De overheersing door de laatste antichrist.

a. Vele antichristen.

Hoewel er vele *antichristen* in de periode tussen de eerste komst en de terugkomst van Christus zijn (1 Johannes 2:18; 4:3), zal *de laatste antichrist* een wetteloze tegenstander van God zijn (2 Tessalonicenzen 2:8).

b. De laatste antichrist wordt nu nog tegen gehouden.

Zijn komst wordt voorlopig door "iets" of "iemand" tegengehouden. Waarschijnlijk zijn het "de wetten" en "de mensen die de wet en orde handhaven". Wanneer "de wetten" en "de mensen die de wet en orde op aarde handhaven" verwijderd zijn, zal de laatste antichrist zich openbaren (2 Tessalonicenzen 2:6-8a).

c. De overheersing door de laatste antichrist.

De laatste antichrist zal zichzelf boven God verheffen, zichzelf in "de tempel van God" zetten, d.w.z. in de georganiseerde Gemeente (Kerk)(cf. 2 Korintiërs 6:16) indringen en de leugen verspreiden (2 Tessalonicenzen 2:4, 9-10). De weigering van christenen om hem te aanbidden en te dienen zal de laatste grote verdrukking ten gevolge hebben (Openbaring 13:11-17). Uiteindelijk zal door Gods toelatende wil aan de laatste antichrist macht gegeven worden over de hele Godvijandige wereld en zal God ook toelaten dat hij de heiligen (de christenen) in één bepaald opzicht "overwint" (Openbaring 13:7-8; cf. Job 1-2). Deze laatste woorden mogen niet in strijd met de andere beloften in de bijbel uitgelegd worden – zie "de beloften aan christenen" hieronder.

3. De laatste grote verdrukking van christenen.

a. Christenen worden steeds verdrukt.

Hoewel christenen altijd *verdrukt* (Grieks: θλιβην) zullen ervaren door heel de periode tussen de eerste komst en de terugkomst van Christus (Johannes 16:33; 2 Timoteüs 3:12; Openbaring 7:14), zal "een grote verdrukking" (Grieks: θλιβις μεγαλη)(Matteüs 24:21) of "de verdrukking van die dagen" (Grieks: την θλιβην των ημερων *εκεινων)(Matteüs 24:29) verband houden met de komst van de laatste antichrist aan het einde van de wereldgeschiedenis. Er is geen enkele aanwijzing in de bijbel dat christenen, die dan leven, *niet* door de grote verdrukking heen zullen gaan.

b. De kenmerken van de laatste dagen.

"De laatste dagen" (Grieks: εσχαταις ημεραις) zullen gekenmerkt worden door:

- i) *Een tijd van schijn veiligheid, zorgeloosheid en materialisme in het algemeen.* Mensen zullen eten en drinken, trouwen en uithuwelijken, kopen en verkopen, planten en bouwen tot het einde toe (Matteüs 24:37-39).
- ii) *Een tijd van sociale ontaarding en verwildering* (2 Timoteüs 3:1-5).
- iii) *Een tijd van geestelijke ontaarding en verdorvenheid* (1 Timoteüs 4:1-2).
- iv) Een tijd wanneer vele christenen in naam zich zullen afkeren van hun intellectueel of historisch geloof in Christus: de "afval" (Grieks: η αποστασια)(2 Tessalonicenzen 2:3).

c. Beloften aan christenen.

Aleen christenen, die volharden in hun geloof in Christus en gehoorzaamheid aan de bijbel, zullen staande blijven (Matteüs 24:13). Maar de oprechte (wedergeboren) christenen *WILLEN, KUNNEN EN ZULLEN VOLHARDEN* en staande blijven, niet op grond van hun eigen kracht, maar wel op grond van de genade en beloften van God. Christenen mogen de beloften vasthouden dat al de verdrukkingen of de wondertekenen, die de antichrist doet, de oprechte gelovigen *NIET KUNNEN VERLEIDEN* (Matteüs 24:24)! God, die een goed werk in hen is begonnen, zal het tot de terugkomst toe voortzetten en voltooiën (Filippenzen 1:6)! Niemand en niets kan de oprechte christenen uit de hand van Christus roven (Johannes 10:28-30)! Niemand en niets kan de

oprechte christenen van Gods liefde scheiden (Romeinen 8:37-39). De christenen kunnen wel vervolgd, verdrukt en gedood worden, maar niemand en niets kan hun zielen verloren doen gaan (Matteüs 10:28)!

4. De oorlog.

a. De volkeren en de heiligen.

Deze korte periode van verdrukking wordt ook beschreven als satan die uitgaat om "de volkeren aan de vier hoeken van de aarde tot *de oorlog* te verzamelen" (Openbaring 20:7-8). In het Oude Testament zijn "de heidenen" (de niet-Joden) dikwijls een beeld van de vijanden van Gods volk (cf. Ezechiël hft. 38-39). Zo zijn "de volkeren aan de vier hoeken van de aarde" hier een beeld van de vijanden van Christus en de christenen. En "de heiligen" zijn een beeld van de christenen. Let wel dat het *niet gaat om specifieke identificeerbare volken*, maar wel om *letterlijke vijanden en letterlijke christenen!*

b. De oorlog.

De volgende gedeelten in de bijbel volgen elkaar niet lineair chronologisch op, maar zijn PARALLEL aan elkaar. De woorden "de oorlog" (Grieks: τον πολεμον) verwijzen daarom naar één en dezelfde oorlog, die de afsluiting vormt van de periode van verdrukking aan het einde van deze wereldgeschiedenis.

i) Openbaring 11:1-19 tekent de hele nieuwtestamentische periode van de eerste komst tot de terugkomst van Christus. De nadruk ligt op de verkondiging van het evangelie door de twee getuigen. "De twee getuigen" (cf. Lucas 10:1) zijn een symbool van de wereldwijde strijdende Kerk die getuigt tot de eindtijd (11:3-6). De nieuwtestamentische periode eindigt met de grote verdrukking (waarin "het beest" die uit de afgrond opkomt -een symbool voor de antichrist - de twee getuigen *de oorlog* aandoet)(11:7-10), met de opstanding uit de doden (11:9-12) en het Laatste Oordeel (11:13-19).

ii) Openbaring 12:5 tot 14:20 tekent de hele nieuwtestamentische periode van de eerste komst tot de terugkomst van Christus. De nadruk ligt op de vervolgingen van de christenen door de satan (12:6-17), het beest (13:1-10) en de valse profeet (13:11-18). Het beest uit de zee, aan wie de draak (een symbool van de satan) zijn kracht en zijn troon en grote macht gaf (13:1-2), werd gegeven (d.w.z., werd door God toegelaten) om tegen de heiligen (de christenen) *oorlog* te voeren en hen te overwinnen (13:7). De nieuwtestamentische periode eindigt met de terugkomst van Christus en het Laatste Oordeel (14:1-20).

iii) Openbaring 15:1 tot 16:21 tekent de hele nieuwtestamentische periode van de eerste komst tot de terugkomst van Christus. De nadruk ligt op Gods oordelen over de goddeloze en onrechtvaardige wereld. De onreine geesten uit de monden van de draak (de satan), het beest (de antichrist) en de valse profeet gingen uit naar de koningen der gehele wereld, om hen te verzamelen voor *de oorlog* op de grote dag van de almachtige God (16:12-16). De nieuwtestamentische periode eindigt met het Laatste Oordeel (16:17-21).

iv) Openbaring 17:1 tot 19:21 tekent de hele nieuwtestamentische periode van de eerste komst tot de terugkomst van Christus. De nadruk ligt op de val van de antichristelijke machten (de grote hoer, het beest en de valse profeet). "Het beest, dat was en niet is, en opkomt uit de afgrond" is een symbool voor de antichrist in al zijn verschijningen tussen de eerste komst en terugkomst van Christus. De tien horens van het beest "zijn tien koningen die *oorlog* voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen en zij, die met hem zijn, de geroepen en uitverkoren en gelovigen (17:11-14). Het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen zullen zich verzamelen om *de oorlog* te voeren tegen hem, die op het paard zit (Christus) en tegen zijn leger. De nieuwtestamentische periode eindigt met de terugkomst van Christus en het Laatste Oordeel (19:17-21; cf. Ezechiël 39:17-20).

v) Openbaring 20:1-15 tekent de hele nieuwtestamentische periode van de eerste komst tot de terugkomst van Christus. De nadruk ligt op de gebondenheid van satan, opdat het evangelie naar alle volken kan uitgaan (20:1-3), en op de gestorven christenen die gedurende dezelfde periode met Christus in de hemel heersen (20:4-6). Aan het einde van de nieuwtestamentische periode zal de satan (door Gods

ondoorgroendelijke wil) losgelaten worden om de volkeren (de Gog en Magog) te verzamelen tot *de oorlog* (20:7-9a). De nieuwtestamentische periode eindigt met de terugkomst van Christus, de overwinning van Christus over al zijn vijanden (20:9b-10), de opstanding uit de doden en het Laatste Oordeel (20:10-15; cf. Ezechiël 38:18-23; 39:4-6).

Opsommend. Tijdens deze korte periode zal satan d.m.v. het beest (de laatste antichrist)(2 Tessalonicenzen 2:9; Openbaring 13:4) en zijn andere helpers "*de oorlog*" tegen de christenen voeren. Deze oorlog vindt plaats aan het einde van "*een* grote verdrukking" van de christenen (Matteüs 24:21-29a). De terugkomst van Christus maakt een einde aan deze "oorlog".

D. DE PLOTSSELINGE, ONVERWACHTE, ONTZAGWEKKENDE VERSCHIJNING VAN CHRISTUS ZELF.

Ontdek en bespreek. Hoe zal de terugkomst van Jezus Christus zijn?

Lees Matteüs 24:27-44.

Aantekeningen.

1. De terugkomst van Christus is 'het teken'.

Het finale teken (Matteüs 24:3,30) voor de terugkomst van Christus zal *niet een of ander uiterlijke teken* zijn, maar zal de plotselinge, onverwachte en ontzagwekkende komst van Christus zelf op de wolken bij zijn terugkomst zijn (2 Tessalonicenzen 1:7; Openbaring 14:14).

2. Alleen één terugkomst.

De woorden "terugkomst" (NBG: komst; Grieks: parousia, παρουσία) en "verschijning" (NBG: openbaring; Grieks: αποκαλυψις) verwijzen beide naar één en dezelfde dag van de terugkomst van Jezus Christus. Het woord "komst" (parousia) komt voor in Matteüs 24:3,27,37,39; 1 Korintiërs 15:23; 1 Tessalonicenzen 2:19; 3:13; 4:15; 5:23; 2 Tessalonicenzen 2:1,8; Jakobus 5:7-9; 2 Petrus 1:16; 3:4 en 1 Johannes 2:28. Het woord "verschijning" (apokalupsis) komt voor in 1 Korintiërs 1:7; 2 Tessalonicenzen 1:7; 1 Petrus 1:7,13 en 4:13. Matteüs 24:39 (komst) en Lucas 17:30 ('verschijning' in werkwoordvorm) verwijzen beide naar de terugkomst die net zo plotseling en onverwachts zal komen als in de dagen van Noach of Lot.

Eerst komt "de afval" en "de verschijning van de laatste antichrist" (2 Tessalonicenzen 2:3). Daarna komt pas de "terugkomst" (2 Tessalonicenzen 2:1,8) of "de verschijning" (2 Tessalonicenzen 1:7), dat ook "de dag des Heren" genoemd wordt (2 Tessalonicenzen 2:2). Jezus Christus (Matteüs 24:3-31) en Paulus (2 Tessalonicenzen 1:5-10; 2:1-8) en Petrus (2 Petrus 3:3-13; cf. 1 Petrus 1:6-7) en Johannes (Openbaring 13:5-10,15-18; 14:14-19) leren allen dat *de christenen wel degelijk door de grote verdrukking heen moeten gaan vóórdat de één en enige wederkomst van Jezus Christus plaatsvindt!*

Er is geen enkele aanwijzing in de bijbel dat de terugkomst van Christus zal plaatsvinden in twee fasen: een zogenaamde "komst van Christus voor de heiligen", vóór of in het midden van de periode van de laatste grote verdrukking, en een zogenaamde "verschijning van Christus in heerlijkheid" of "komst van Christus met de heiligen" aan het einde van de periode van de laatste grote verdrukking, zoals sommige mensen leren. In de gelijkenissen (Matteüs 13:36-43; 25:10-13; 25:19) en in alle leerstellige gedeelten (Matteüs 16:27; 24:30-31; 25:31-32) is de terugkomst van Christus één enkele, éénmalige en allesbeslissende gebeurtenis!

3. De terugkomst van Christus zal zichtbaar en hoorbaar zijn voor alle mensen.

De terugkomst van Christus zal niet een geheime, onzichtbare of onhoorbare opname van alleen gelovigen (de Gemeente) zijn. Er zal geen plotselinge verdwijning van een deel van de mensen op aarde plaatsvinden. De terugkomst van Christus zal evenals de bliksem van het oosten tot het westen op aarde waargenomen worden (Matteüs 24:27-28). De terugkomst van Christus zal *een gebeurtenis zijn, die door alle mensen op aarde gezien, gehoord en meegemaakt zal worden!* De ogen van elk mens, gelovige en

ongelovige, zullen hem zien. Iedereen op aarde zal hem onmiddellijk herkennen en er zal geen twijfel bestaan over of hij wel de Christus is (Matteüs 24:30; Openbaring 1:7; 6:12-17)! De oren van elk mens, levend en voorheen gestorven, zullen zijn stem en het luide bazuingeschal van zijn engelen horen (Matteüs 24:31; Johannes 5:28-29; 1 Korintiërs 15:52; 1 Tessalonicenzen 4:16). Er zal maar één finale oogsttijd zijn. Het zal plaatsvinden tijdens de voleinding van de wereld en zal bestaan uit het bijeenbrengen van gelovigen en ongelovigen op de laatste dag kort na elkaar (Matteüs 3:10-12; 13:30,37-43; Openbaring 14:14-20).

4. De terugkomst van Christus zal plotseling en onverwachts zijn voor alle mensen.

Het is onmogelijk om "de tijden of gelegenheden" te weten die God voor zichzelf reserveert (Handelingen 1:7). De terugkomst zal plotseling en onverwachts zijn als "een dief in de nacht" (1 Tessalonicenzen 5:1-2). Het is ook onmogelijk om de tijd en omstandigheden van de terugkomst te voorspellen. Niemand weet het uur of die dag (Matteüs 24:36,42). De ongelovigen zullen beslist niet gereed zijn als Christus terugkomt (Matteüs 24:37-41). De gelovigen behoren zich gereed te houden, maar toch zal Christus komen wanneer ook zij het niet verwachten (Matteüs 24:43-44)! Daarom behoren de gelovigen niet het voorbeeld en de levensstijl van de ongelovigen na te volgen.

5. De gebeurtenissen tijdens de terugkomst van Christus.

Bij de terugkomst van Christus wordt "de oorlog" van satan en de zijnen tegen de christenen beëindigd. De volgende drie finale gebeurtenissen vinden dan plaats.

- i) De opstanding uit de doden.
- ii) Het laatste oordeel.
- iii) De vernieuwing van alle dingen.

E. DE OPSTANDING UIT DE DODEN.

Ontdek en bespreek. Hoe zal de opstanding van de doden zijn?

Lees Johannes 5:28-29; 1 Korintiërs 15:50-54; 1 Tessalonicenzen 4:13 – 5:11; Openbaring 20:11-15.

Aantekeningen.

1. Alleen één fysieke opstanding.

a. De bijbel spreekt alleen over één fysieke opstanding van de doden.

Er zal maar één algemene fysieke opstanding van de doden plaatsvinden (Johannes 5:28-29; Handelingen 24:15; Openbaring 20:12-13). De opstanding van *alle* lichamen van *alle* doden zal plaatsvinden bij de terugkomst van Christus (1 Tessalonicenzen 4:15-16; 1 Korintiërs 15:52). Er is geen enkele aanwijzing in de bijbel dat er twee of meerdere fysieke opstandingen uit de dode zal zijn, gescheiden door 7 en zelfs 1000 jaar, zoals sommige mensen leren.

De opstanding uit de doden is niet hetzelfde als het herleven van gestorven mensen, die later weer sterven (cf. Matteüs 27:52; Lucas 7:11-15; 8:55; Johannes 11:38-44; Handelingen 9:40; 20:10).

b. 1 Tessalonicenzen 4:15-18 spreekt niet over twee fysieke opstandingen die chronologisch van elkaar gescheiden zijn.

De woorden "de doden die in Christus gestorven zijn zullen *het eerst* opstaan" impliceren geen tweede fysieke opstanding uit de doden. De gestorven christenen worden hier NIET met gestorven niet-christenen gecontrasteerd. Maar "de doden" (de gestorven christenen) worden hier met "de nog levenden" (de nog niet gestorven christenen) bij de terugkomst van Christus gecontrasteerd (1 Tessalonicenzen 4:16b-17a)! Bij de terugkomst van Christus hebben de nog levende christenen geen voordeel boven de al gestorven christenen. Bij de terugkomst van Christus, staan de gestorven lichamen van gelovigen *eerst* op uit de dood (1 Tessalonicenzen 4:16) en worden de lichamen van de nog levende gelovigen in een oogwenk veranderd (1 Korintiërs 15:50-54). *Daarna* worden zij *samen* weggegrist in de wolken om Christus te verwelkomen (1 Tessalonicenzen 4:17).

c. Openbaring 20:4-6 spreekt wel over twee opstandingen, die chronologisch van elkaar gescheiden zijn, maar de eerste is een geestelijke opstanding en alleen de tweede is een fysieke opstanding.

"De zielen ... leefden" (SV: "leefden", NBG: "werden weder levend", Grieks: ἐζησαν < ζῶω) en heersten als koningen met Christus, duizend jaren lang. De overige doden *leefden niet* (SV en NBG: "werden niet weder levend", Grieks: οὐκ ἐζησαν < ζῶω) totdat de duizend jaren voleindigd waren" (Grieks: ἀχρι τελεσθῆι τα χίλια ετη) (Openbaring 20:4-5). "Dit is *de eerste opstanding*" (Grieks: ἡ ἀναστασις ἡ πρώτη).

"De tweede opstanding" wordt niet genoemd, maar geïmpliceerd en vindt pas plaats "totdat de duizend jaren voleindigd waren". Dus satan blijft gebonden (Openbaring 20:3) en deze tweede groep zielen leefden niet (Openbaring 20:5) totdat deze tweede opstanding plaatsvindt (Openbaring 20:12-13).

Het woord "leven" (Grieks: ἐζησαν < ζῶω) heeft alleen éénmaal de betekenis van *fysiek* tot leven komen of *fysiek* opstaan uit de doden in het boek Openbaring (Openbaring 2:8). In alle andere gevallen heeft het de betekenis van *geestelijk* leven of geestelijk opstaan uit de doden.

i) God leeft als Geest, niet onderhevig aan de dood in enige vorm. "God is altijd de levende" (Grieks: de voortdurend levende: ο ζῶν < ζῶω) (Openbaring 4:9-10; 7:2; 15:7).

ii) Christus naar zijn goddelijke natuur leeft in alle eeuwigheden. Christus zegt niet, "Ik stierf en werd weder levend" (fysiek), maar "Ik ben de eerste en de laatste en de levende" (Grieks: de voortdurend levende: ο ζῶν), en ik ben dood geweest (Grieks: ik ben fysiek dood geworden: ἐγενόμην νεκρός), en zie, ik ben levend (Grieks: ik ben de voortdurend levende: ζῶν εἰμι) tot in alle eeuwigheden" (Openbaring 1:18). Christus naar zijn goddelijke natuur bleef altijd leven, zelfs toen hij naar zijn menselijke natuur stierf en drie dagen dood was! Het woord "leven" (Grieks: ζῶω) is niet een verwijzing naar een fysieke opstanding, maar naar een goddelijk geestelijk leven. Toen Jezus Christus fysiek stierf, stelde hij zijn geest in de handen van zijn Vader (Lucas 23:46). Zijn geest bleef leven!

iii) Christenen krijgen een (bovenmenselijk) geestelijk leven in deze wereld. Geestelijke dode mensen (Johannes 5:25; Efeziërs 2:1) worden geestelijk levend (Grieks: ζῆσουσιν < ζῶω), d.w.z. wedergeboren bij het horen van het evangelie (Johannes 5:24-25; cf. 6:51,57-58; Efeziërs 2:1-6). Het woord "leven" (Grieks: ζῶω) is niet een verwijzing naar een fysieke opstanding, maar naar een geestelijk leven – het wedergeboren leven - hier op aarde. Naamchristenen wekken de indruk dat zij geestelijk leven, maar zij zijn in werkelijkheid geestelijk dood (Openbaring 3:1).

iv) Christenen krijgen een (bovenaardse) geestelijk leven in hemelse heerlijkheid na hun fysieke dood. Als bewijs dat de fysieke opstanding eenmaal zal plaatsvinden, voert Jezus aan dat de aartsvaders nu al geestelijk leven bij God in de hemel. Hij zei, "God is niet een God van doden, maar van levenden (Grieks: ζωντων < ζῶω), want voor hem leven (Grieks: ζῶσιν < ζῶω) zij allen" (Lucas 20:37-38). Voor Jezus is 'het geestelijke leven in de hemel' (de eerste opstanding) een bewijs dat de fysieke opstanding (de tweede opstanding) (Grieks: ἡ ἀναστασις τῆς ἐκ νεκρων) (Lucas 20:35) definitief zal plaatsvinden!

Al sterven christenen in fysieke zin ('de eerste dood'), zij zullen dan direct leven in geestelijke zin in hemelse heerlijkheid bij Christus (Grieks: ζῆσεται < ζῶω) ('de eerste opstanding') (Johannes 11:25). Christenen die op aarde geestelijk leven (wedergeboren zijn), zullen in eeuwigheid niet sterven ('de tweede dood' nooit ondergaan!) (Johannes 11:26)!

Christenen sterven (sterven in fysieke zin), maar hun "zielen leven (leven in geestelijke zin) en heersen met Christus in de hemel voor duizend jaren lang". Bij hun fysieke dood, worden hun zielen meteen *overgebracht of overgeplaatst naar de hemel* bij Christus. Dat is "de eerste opstanding"! (Openbaring 20:5-6; cf. Lucas 16:22; 2 Korintiërs 5:4,8; Filippenzen 1:23).

De woorden "de eerste opstanding" (Openbaring 20:6) impliceren dus geen tweede *fysieke* opstanding uit de doden. De woorden "de eerste opstanding" (Grieks: ἡ ἀναστασις ἡ πρώτη) worden gecontrasteerd, niet met "de tweede opstanding", maar met "de tweede dood" (Grieks: ο δευτερος θανατος) en beide zijn *figuurlijke* uitdrukkingen die een paradox vormen. *De eerste dood*

staat tegenover *de tweede opstanding* - beide worden hier niet genoemd, maar zijn *fysiek*. En *de eerste opstanding* staat tegenover *de tweede dood* - beide worden hier genoemd en zijn *geestelijk*. De paradox is dat terwijl alle gelovigen en ongelovigen deel krijgen aan "de eerste dood" (de fysieke dood), krijgen *alleen gelovigen* deel aan "de eerste opstanding" (de overplaatsing naar de hemel of de opname in de hemel van hun geest of ziel ná hun fysieke dood). En hoewel alle gelovigen en ongelovigen deel krijgen aan "de tweede opstanding" (de fysieke opstanding, de algemene opstanding van lichamen uit de doden), krijgen *alleen ongelovigen* deel aan "de tweede dood" (de verdoemenis van hun lichaam en ziel in de hel). "De eerste dood" en "de tweede opstanding" zijn *unieke fysieke gebeurtenissen voor alle mensen*. Maar "de eerste opstanding" is *een unieke geestelijke gebeurtenis alleen voor gelovigen* en "de tweede dood" is *een unieke geestelijke en fysieke gebeurtenis alleen voor ongelovigen!* Evenals de fysieke opstanding van de onrechtvaardigen op paradoxale wijze geïdentificeerd wordt met "de tweede dood" (zij gaan bij de fysieke opstanding uit de doden en het laatste oordeel direct naar de hel), zo wordt de fysieke dood van de rechtvaardigen op paradoxale wijze geïdentificeerd met "de eerste opstanding" (zij gaan bij hun fysieke dood direct naar de hemel)! De paradox is dat *de algemene fysieke dood van alle mensen* alleen voor gelovigen "de eerste opstanding" betekent (hun zielen worden opgenomen in de tegenwoordigheid van Christus, Filippenzen 1:23; 2 Korintiërs 5:1-8), en dat *de algemene fysieke opstanding van alle mensen* alleen voor ongelovigen "de tweede dood" betekent (zij worden met ziel en lichaam in de poel, die brandt van vuur en zwavel, geworpen, Matteüs 10:28).

Vergelijk deze paradox met de paradox in Johannes 5:24-29.

Het uur voor de verkondiging van het evangelie komt. Terwijl het evangelie aan alle volken verkondigd zal worden, *zullen alleen de zielen van de geestelijke doden, die naar de stem van Christus horen, leven* (Grieks: ζήσουσιν). Alleen de gelovigen zullen het eeuwige leven hebben en niet in het oordeel komen. De zielen van de ongelovigen blijven in de geestelijke dood (Johannes 5:24-25). Het uur voor de terugkomst van Christus komt ook. Terwijl alle mensen tegelijk uit de fysieke dood (de eerste dood) zullen opstaan (de tweede opstanding), *zullen alleen de lichamen van de fysieke doden, die naar de stem van Christus gehoord hebben, ook deel krijgen aan het eeuwige leven* (hun geest heeft al deel aan het eeuwige leven en de eerste opstanding). De lichamen van de ongelovigen zullen deel krijgen aan het eeuwige oordeel (de tweede dood) (Johannes 5:28-29).

2. De lichamen van dode mensen zullen opstaan en de lichamen van de nog levende mensen zullen veranderd worden.

Bij de dood wordt *de geest (ziel) en lichaam* van de mens gescheiden (cf. *geest* in de dood: Prediker 12:7; Lucas 8:55; Hebreëen 12:23c met *ziel* in de dood: Openbaring 6:9). Bij de fysieke opstanding uit de doden worden de geest of ziel weer met het lichaam verenigd.

Wanneer "de ure" van de terugkomst van Christus aangebroken is, zal Christus alle dode lichamen van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen bevelen om op te staan uit de doden en dan zal *allen*, die in de graven zijn, zijn stem gehoorzamen en fysiek opstaan uit de doden. De lichamen van gelovigen en ongelovigen zullen *tegelijk* uit de graven, waar zij ook al mogen zijn, *opstaan* (Johannes 5:28-29; Handelingen 24:15; Openbaring 20:13).

Bij de terugkomst van Christus zullen de geesten (zielen) van gelovigen, die vóór de terugkomst gestorven waren, met Christus meekomen (1 Tessalonicenzen 4:14), hun lichamen zullen eerst opstaan uit de doden en hun geest of ziel zal met hun opgestane lichaam verenigd worden. De lichamen van gelovigen, die bij de terugkomst nog steeds leven, zullen meteen *veranderd (getransformeerd) worden* (1 Korintiërs 15:51-53). Ook hun geest of ziel zal veranderd (getransformeerd) worden (1 Johannes 3:1-3). De lichamen van zowel de uit de doden opgestane gelovigen als de nog levende getransformeerde gelovigen zullen *gelijkvormig* zijn aan het verheerlijkte lichaam van Christus (Filippenzen 3:20-21; 1 Korintiërs 15:42-44)!

3. Christenen zullen eerst weggegrist worden in de wolken ten einde Christus te ontmoeten in de lucht.

a. De 'opname' van christenen.

Na de opstanding uit de doden en de transformatie van lichamen, zullen alle gelovigen samen (met hun zielen en lichamen) (door de engelen, Matteüs 24:31,40-41) "weggegrist, weggegrepen worden in de wolken ten einde Christus te ontmoeten in de lucht" (1 Tessalonicenzen 4:17; NBG: "in een oogwenk weggevoerd worden"). De woorden "gegrist, gegrepen worden" (Grieks: αρπαγησομεθα <αρπαζω) betekenen op andere plaatsen in de bijbel het volgende: "weggenomen worden met geweld" (Handelingen 23:10), "in bezit genomen worden" (Matteüs 11:12), of "weggegrepen worden zonder tegenstand" (Handelingen 8:39; 2 Korintiërs 12:2; 1 Tessalonicenzen 4:17; Openbaring 12:5).

b. De ontmoeting met Christus in de lucht.

De woorden "ten einde te ontmoeten" (Grieks: εις απαντησιν) is een standaard uitdrukking die gebruikt werd wanneer de overheden, soldaten en burgers van een stad uitgingen om een hooggeplaatste persoon te verwelkomen alvorens zij allen weer naar de stad terugkeerden (cf. Handelingen 28:15)! Op dezelfde wijze, zullen alle christenen in de wolken *opstijgen ten einde Christus bij zijn terugkomst in de lucht te verwelkomen* (1 Tessalonicenzen 4:17-18) *en te bewonderen en te verheerlijken* (2 Tessalonicenzen 1:10) *alvorens zij allen als "de bruid van Christus" ("het nieuwe Jeruzalem") met Christus zullen terugkeren naar de intussen vernieuwde aarde* (Openbaring 21:1-2). "Zo zullen zij altijd met de Here (op de nieuwe aarde) wezen" (1 Tessalonicenzen 4:17; cf. Openbaring 21:3).

c. Christenen worden eerst meegenomen, maar niet-christenen worden eerst achtergelaten.

Hoewel de gelovigen en ongelovigen *tegelijk* uit de doden opstaan, is er een volgorde waarin zij voor de troon van Christus in de lucht gebracht worden voor het Laatste Oordeel. Bij de terugkomst van Christus, zullen er twee in het veld zijn, één zal (door de engelen) "meegenomen worden" en één zal "achtergelaten worden" (Matteüs 24:39-41; Lucas 17:30,33-34). De woorden "meegenomen worden" (Grieks: παραλαμβάνεται) betekenen "tot Christus genomen worden" (Johannes 14:3) (cf. ook "een vrouw tot zich nemen, in zijn huis nemen", Matteüs 1:20,24). De woorden "achtergelaten worden" (Grieks: αφιεται <αφιημι) betekenen "verlaten, in de steek gelaten worden" (cf. "de duivel verliet Christus", Matteüs 4:11). Volgens beiden evangeliën zal deze "meegenomen worden" en "in de steek gelaten worden" plaatsvinden *op één en dezelfde dag*, namelijk bij "de terugkomst" van Christus (Grieks: παρουσια). Op *de dag* dat de zondvloed kwam, ging Noach en zijn familie in de ark en werd al de anderen mensen op aarde door de zondvloed weggenomen. Noach en zijn familie werden meegenomen, maar alle andere mensen werden in de steek gelaten. Op dezelfde wijze zal *op de dag* dat Christus komt de christenen weggegrist worden in de wolken ten einde Christus te ontmoeten in de lucht en zal de ongelovigen bij deze heerlijke ontmoeting in de steek gelaten worden (Matteüs 24:37-39,42; cf. Lucas 17:26-30; 2 Tessalonicenzen 1:7-10). Her verhaal in de gelijkenis van de wijze en dwaze maagden vertelt hetzelfde in beeldende vorm (Matteüs 25:10-13). Bij de terugkomst van Christus zullen de christenen de bruiloftsmaal binnengaan, maar de niet-christenen zullen buitengesloten worden. De christenen zijn aanwezig bij de verwelkoming in de lucht en bij het eeuwige feest op de nieuwe aarde, maar de niet-christenen zijn niet bij de verwelkoming en komen ook niet op de nieuwe aarde. De boodschap van deze gelijkenis is echter dat iedereen zich gereed moet maken voor de terugkomst van Christus.

d. Christenen en niet-christenen worden als twee verschillende groepen bijeengebracht voor Christus.

Dezelfde gebeurtenissen worden ook door andere gedeelten in hetzelfde evangelie beschreven. Op de dag van de wederkomst, tijdens de éne "oogsttijd" (aan de voleinding der wereld, Matteüs 13:30,39), gebeuren twee dingen.

i) *Eerst de christenen*. De ongelovigen op aarde worden door de engelen uit het koninkrijk "uitgepikt" (Grieks: συλλεγω, Matteüs 13:30,41), d.w.z., van de gelovigen op aarde gescheiden. En de gelovigen worden eerst door de engelen "in Christus' schuur

verzameld, bijeengebracht" (Grieks: συναγω, Matteüs 3:12a; 13:30b), d.w.z., het eerst naar Christus gevoerd in de lucht. De gelovigen zullen Christus het eerst ontmoeten ten einde hem met verbazing te aanschouwen en hem te verheerlijken (2 Tessalonicenzen 1:10)!

ii) **Daarna de niet-christenen.** Daarna, *op dezelfde dag van de terugkomst*, zullen ook de ongelovigen, die van deze heerlijke ontmoeting met Christus uitgesloten werden, door de engelen voor de oordeelstroom van Christus "verzameld, bijeengebracht" worden (Grieks: συναχθησονται < συναγω, Matteüs 25:31), ten einde met afgrijzen de openlijke uitspraak van hun veroordeling aan te horen.

F. HET LAATSTE OORDEEL.

Ontdek en bespreek. Hoe zal het Laatste Oordeel zijn?

Lees Matteüs 25:31-46; Openbaring 20:11-15.

Aantekeningen.

1. Alleen één Laatste Oordeel.

a. Één laatste oordeel.

Bij de terugkomst van Christus (Matteüs 25:31-46) zal het Laatste Oordeel voor alle mensen in de geschiedenis plaatsvinden. Er zal maar één algemene finaal oordeel zijn dat onmiddellijk volgt op de éne algemene fysieke opstanding uit de doden. Wie het goede gedaan hebben, zullen uitgaan tot de opstanding ten leven. Wie het kwade bedreven hebben, zullen uitgaan tot de opstanding ten oordeel (Johannes 5:28-29; cf. Matteüs 25:46). Er is geen enkele aanwijzing in de bijbel dat er twee of meerdere finale oordeelsdagen voor verschillende groepen van mensen zullen zijn, gescheiden door 7 en zelfs 1000 jaar, zoals sommige mensen leren.

b. Oordeel voor de troon.

De verschillende benamingen voor "het Laatste Oordeel" in de bijbel duiden evenmin op oordelen die op chronologisch verschillende tijden zouden plaatsvinden als de verschillende benamingen voor "Jezus" in de bijbel duiden op verschillende christussen (cf. Zaad, Profeet, Hoge priester, Koning, Knecht des HEREN, Messias, Immanuël, Zoon van God, Zoon van de mens, het Woord, het Lam Gods, de Goede Herder, de ware wijnstok, de leeuw van Juda, de wortel Davids, enz.). Het oordeel van zowel gelovigen als ongelovigen voor "de rechterstoel van Christus" (2 Korintiërs 5:10), het oordeel van al de volken voor "de troon van Christus' heerlijkheid" (Matteüs 25:31-32) en het oordeel van alle opgestane doden voor "de grote witte troon" (Openbaring 20:11-12) is één en hetzelfde oordeel op de laatste oordeelsdag! Het oordeel van mensen vindt plaats voor de troon in de lucht terwijl de hemellichamen en de oude aarde door vuur vernieuwd word (2 Petrus 3:7-13).

2. De ongelovigen worden finaal en voor eeuwig van de gelovigen gescheiden.

a. Oordeel door Christus.

Nadat de engelen alle mensen (zowel gelovigen als ongelovigen) van alle volken (zowel niet-Joden als Joden) voor de oordeelstroom van Christus verzameld hebben (Matteüs 25:32), zal Christus zelf het laatste woord spreken.

Hij zal het laatste oordeel vellen over gelovigen en ongelovigen. Omdat God de Vader het gehele oordeel aan God de Zoon gegeven heeft (Johannes 5:22), is degene die op de grote witte troon gezeten is Jezus Christus (Openbaring 20:11). Christus zelf zal de ongelovigen van de gelovigen "scheiden, uitsluiten, excommuniceren" (Grieks: αφοριζει, Matteüs 25:32).

b. Oordeel over wat er in de boeken staan.

Christus zelf zal alles, wat zowel gelovigen als ongelovigen in hun lichamen verricht hebben, *openbaar maken* (2 Korintiërs 5:10; cf. Prediker 12:14) en zij moeten *rekenschap afdragen* (Hebreeën 4:13). Christus zelf zal alle mensen oordelen op grond van hun werken zoals opgetekend in de boeken. Ieder mens zal geoordeeld worden op grond van feiten, of hij wel al dan niet aan Christus behoort, en of hij wel al dan niet geleefd heeft in overeenstemming met de geboden van Christus. Hij zal alleen de gelovigen, van wie de namen opgetekend staan in het boek des

levens, laten ingaan in het koninkrijk in haar laatste fase (Openbaring 20:12,15).

3. De vonnis van de ongelovige zal openlijk uitgesproken worden.

a. Al veroordeeld (verdoemd).

De ongelovigen worden niet pas op de laatste oordeelsdag veroordeeld. Zij waren tijdens hun verblijf op de aarde door hun ongelooft *al veroordeeld* (Grieks: ηδη κεκριται...Johannes 3:18,36), *zelfs verdoemd* (Grieks: κατακριμα) (Romeinen 8:1) en werden al bij hun fysieke dood naar geest (ziel) in de hel geworpen (cf. Lucas 16:23-26). Op de laatste oordeelsdag vindt de openlijke uitspraak van hun verdoemenis plaats (Matteüs 25:41-46) opdat allen in het universum zullen weten dat God volkomen rechtvaardig is (Lucas 12:47-48; 2 Tessalonicenzen 1:5-10; cf. Openbaring 15:3). Zij zullen naar geest en lichaam in de hel geworpen worden (Matteüs 10:28; Marcus 9:47-48; Openbaring 21:8).

b. Waarvoor veroordeeld.

De ongelovigen worden verdoemd voor hun *ongelooft* (Johannes 3:18,36), voor hun *nalatigheid* (Matteüs 25:41-46) en voor hun *ongerechtigheid* (2 Tessalonicenzen 1:8; Openbaring 21:8).

c. Veroordeeld tot de hel.

De ongelovigen zullen heengaan naar de eeuwige straf, naar het eeuwige vuur (Matteüs 25:41,46; cf. Johannes 5:29). De engelen van God zullen alle onrechtvaardigen in de "hel" werpen, het eeuwige vuur, waar er geweest en tandengeknars zal zijn (Matteüs 3:12b; 13:42; Openbaring 20:15). "De hel" is een plaats bereid voor de duivel en zijn engelen (Matteüs 25:41). Het bestaat uit *een scheiding* weg van Gods tegenwoordigheid, weg van zijn liefde en heerlijkheid (2 Tessalonicenzen 1:9), *een associatie* met de duivel en zijn engelen (demonen, Matteüs 25:41; Openbaring 20:10,15) en *een foltering of kwelling* in de plaats van het onuitblusbare vuur voor eeuwig (Matteüs 25:46; Marcus 9:47-48). Omdat God niet alleen een heilige God, maar ook een rechtvaardige God is, zal hij de onwetenden op volkomen rechtvaardige wijze oordelen (Lucas 12:47-48).

4. De beloning van de gelovigen zal openlijk uitgesproken worden.

a. Al gerechtvaardigd.

Ook de gelovigen worden niet pas op de laatste oordeelsdag vrijgesproken. Zij zijn al tijdens hun verblijf op de aarde door hun geloof volkomen vrijgesproken (vergeven, rechtvaardig verklaard) en werden al bij hun fysieke dood naar geest (ziel) in de hemel opgenomen (de eerste opstanding). Op de laatste oordeelsdag vindt de openlijke verklaring van hun rechtvaardiging plaats (Matteüs 25:34-40) opdat allen in het universum zullen weten dat God volkomen rechtvaardig is (Lucas 12:47-48; 2 Tessalonicenzen 1:5-10; cf. Openbaring 15:3). Zij zullen naar geest en lichaam in het hemelse Jeruzalem opgenomen worden, dat als het nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde zal dalen. Oprechte christenen zullen *nooit verloren gaan* (Johannes 10:28) en *zullen nooit veroordeeld worden* (Johannes 5:24). Omdat Jezus Christus voor al hun zonden verzoening gemaakt heeft, zullen zij behouden worden van Gods rechtvaardige toorn (Romeinen 5:9-11). Hij zal hun zonden *nooit meer in gedachtenis brengen* (Hebreeën 8:12)!

b. Waarvoor toch in het eindoordeel.

Maar God zal wel de goede werken van de christenen, als vrucht van hun verlossing, *in gedachtenis brengen* (Matteüs 25:35-36). Ieder christen zal *beloond* worden in overeenstemming met *de kwaliteit* van zijn leven en werken op aarde (1 Korintiërs 3:12-15; cf. 2 Korintiërs 5:10).

c. De eeuwige erfenis.

De gelovigen zullen heengaan naar het eeuwige leven, naar het koninkrijk in haar finale fase, d.w.z., naar de nieuwe aarde (Matteüs 25:34,46; cf. Johannes 5:29).

G. DE VERNIEUWING VAN ALLE DINGEN.

Ontdek en bespreek. Hoe zal de vernieuwing van alle dingen zijn?

Lees Jesaja 65:17,25; Openbaring 20:11; 21:1; Matteüs 25:34; Romeinen 8:18-22; 2 Petrus 3:3-14.

Aantekeningen.

1. De vernieuwing vindt bij de terugkomst plaats.

a. De terugkomst is de dag waarop het universum wankelt en brandend vergaet.

Onmiddellijk ná "de grote verdrukking" zal "de terugkomst" (Grieks: parousia) van Christus plaatsvinden. Jezus leert dat "de terugkomst" (parousia) gepaard gaat met de beëindiging van de functies van de zon, maan en sterren in het universum en het schudden of wankelen (Grieks: σαλευω) van de krachten van het universum (hemelen)(Matteüs 24:27-31). Jezus leert dus dat de dag van de terugkomst tegelijk de dag is waarop de grote verdrukking beëindigd wordt, de dag waarop Christus zijn mensen verzamelt en de dag waarop het universum wankelt.

Petrus leert dat "de laatste der dagen" (2 Petrus 3:3) eindigt met "de terugkomst" (Grieks: parousia) van Christus (2 Petrus 3:4). De terugkomst is "de dag des Heren" (2 Petrus 3:10) en "de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen" (2 Petrus 3:7; cf. 2 Tessalonicenzen 1:5-10). De terugkomst is de dag waarop het universum (de hemelen) met gedruis voorbijgaat en de elementen van de aarde door vuur vergaet (2 Petrus 3:10). Het is de dag van God waarop het universum (de hemelen) brandend zal vergaan en de elementen van de aarde in vuur zullen wegsmelten (2 Petrus 3:12). Petrus leert dus dat de dag van de terugkomst tegelijk de dag is waarop het laatste oordeel plaatsvindt en de dag waarop het universum brandend vergaet.

b. De terugkomst is de dag waarop de nieuwe hemel en de nieuwe aarde tot stand komt.

Jezus leert dat op de dag van zijn "terugkomst" (parousia), het laatste oordeel plaatsvindt en het koninkrijk (Grieks: βασιλεια) in haar finale fase aanbreekt (Matteüs 25:31-34). Lucas leert dat Jezus Christus in de hemel blijft tot "de wederoprichting of herstel tot volmaaktheid" (Grieks: αποκαταστασις) van alle dingen (Handelingen 3:21)! Bij zijn terugkomst uit de hemel vindt de totale vernieuwing van het universum (de hemelen) en de aarde plaats. Paulus leert dat "de terugkomst" (parousia) van Jezus Christus "het einde (Grieks: το τέλος) is, wanneer hij het koningschap of koninkrijk (Grieks: βασιλεια) overdraagt aan God de Vader" (1 Korintiërs 15:23-28). Petrus leert dat "de terugkomst" (parousia) van Jezus Christus is "de dag waarop de nieuwe hemelen en nieuwe aarde tot stand zullen komen" (2 Petrus 3:13). Johannes leert dat bij de terugkomst wanneer Jezus in de laatste oorlog overwint, de opstanding uit de doden en het laatste oordeel plaatsvindt en de nieuwe hemel en de nieuwe aarde tot stand komt (Openbaring 20:7 - 21:5).

c. De terugkomst sluit de geschiedenis van deze aarde.

De dag van de terugkomst is de allerlaatste dag in de geschiedenis van deze tegenwoordige wereld. Er is dus geen enkele aanwijzing in de bijbel dat ná de dag van de terugkomst van Christus er nog een periode van verdrukking van 7 jaar en een periode van 1000 jaar van vrede zal volgen, zoals sommige mensen leren. Als de dag van de terugkomst eenmaal is aangebroken, zal er geen gelegenheid meer zijn zich te bekeren en gered te worden (Matteüs 25:10-13; cf. Spreuken 27:1; 2 Korintiërs 6:1-2)!

2. De tegenwoordige toestand van de hemelen en aarde zal tot een einde komen.

De tegenwoordige schepping zal bevrijd worden van haar slavernij aan de vergankelijkheid (verval, verrotting) en gebrek aan vruchteloosheid (effectiviteit)(Romeinen 8:19-21). Alles boven deze tegenwoordige aarde, als zon, maan en sterren, en alles op deze tegenwoordige aarde zal veranderen (Openbaring 6:12-14; Openbaring 16:17-21; Openbaring 20:11; Openbaring 21:1b). De elementen zullen in vuur wegsmelten en de aarde met al de werken van mensen, hoe verborgen ze voorheen ook al waren, zullen "gevonden worden" (zullen blootgelegd en geoordeeld

worden, Grieks: ευρεθησεται) (2 Petrus 3:10-14).

3. De oorspronkelijke schepping zal volkomen vernieuwd worden.

a. Het boek Openbaring beschrijft de ideale werkelijkheid en de finale volmaakte werkelijkheid.

Openbaring 21:1 tot 22:5 openbaart *de ideale werkelijkheid* in de tegenwoordige tijd vóór de terugkomst van Christus en *de finale volmaakte werkelijkheid* op de nieuwe aarde ná de terugkomst van Christus. Het hemelse Jeruzalem vertegenwoordigt de mensen van God die nu in de tegenwoordige tijd in de hemel en op de aarde zijn (Galaten 4:26; Hebreeën 12:22-24). Het nieuwe Jeruzalem vertegenwoordigt de mensen van God op de nieuwe aarde ná de terugkomst van Christus (Openbaring 21:9-10). Het hemelse Jeruzalem en het nieuwe Jeruzalem zijn één en dezelfde werkelijkheid.

i) De ideale werkelijkheid. Maar wanneer Jezus zegt, "Zie, Ik maak alle dingen nieuw" (Openbaring 21:5) en niet "Ik heb alle dingen nieuw gemaakt", dan heeft hij het over de tegenwoordige werkelijkheid vanaf zijn eerste komst tot zijn terugkomst (cf. 2 Korintiërs 5:17)! Wanneer Jezus zegt, "Wie overwint" (Openbaring 21:7) en niet, "Wie overwonnen heeft", dan spreekt hij over de tegenwoordige werkelijkheid (cf. Romeinen 8:31-39)! Wanneer Jezus zegt, "Haar poorten zullen nooit gesloten worden" (Openbaring 21:25), dan verwijst hij naar de tegenwoordige gelegenheid voor mensen uit alle volken om de christelijke gemeenschap binnen te treden (cf. 2 Korintiërs 6:1-2)! En wanneer Jezus zegt, "De bladeren van het geboomte zijn tot genezing der volkeren" (Openbaring 22:2), en niet "De bladeren waren voor de genezing der volken", dan spreekt hij weer over de tegenwoordige periode vóór de terugkomst van Christus (cf. Matteüs 8:16-17)!

ii) De volmaakte werkelijkheid. Niettemin, bij de terugkomst van Christus vindt de grote vernieuwing van alle dingen plaats. Hij zal het universum ingesloten de aarde nieuw maken (Jesaja 65:17; 2 Petrus 3:13; Openbaring 21:1).

b. Het hemelse Jeruzalem en het aardse Jeruzalem.

Vóór de terugkomst is "het nieuwe Jeruzalem" nog "*het hemelse Jeruzalem*". "Het hemelse Jeruzalem" (Hebreeën 12:22-24) is, evenals "de berg Sion" en "de stad van de levende God", een symbool van de hele gemeenschap van gelovigen in de hemel en op de aarde door al de eeuwen heen.

i) Het hemelse Jeruzalem is een symbool voor Gods volk in het Oude Testament. "Het hemelse Jeruzalem" is *een symbool* voor de gemeenschap of Gemeente (cf. Richteren 20:2) van alle gelovigen in de periode van het Oude Testament (Jesaja 54:1-5,11-12). Het is "de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is", "de stad die God voorbereid heeft", "een beter, hemels vaderland" voor allen die gedurende de periode van het Oude Testament geloofden evenals Abraham (Hebreeën 11:9-10,13-16,39-40).

ii) Het hemelse Jeruzalem is een symbool voor Gods volk in het Nieuwe Testament. "Het hemelse Jeruzalem" is tegelijk *een symbool* voor de gemeenschap of Gemeente van alle gelovigen in de periode van het Nieuwe Testament (Hebreeën 12:22-24). Het is de ware identiteit van alle gelovigen of christenen op aarde (cf. Filippenzen 3:20; Kolossenzen 3:1-2). Het is "de moeder van alle gelovigen" die *door geloof gerechtvaardigd zijn* en vervolgens vrij zijn. In contrast, is "het aardse Jeruzalem" *een symbool geworden* van alle ongelovige Joden en quasi gelovigen, die *door de wet trachten gerechtvaardigd te worden* en vervolgens nog steeds slaven zijn (Galaten 4:24-27; cf. Galaten 3:8-11; Openbaring 11:2). "Het hemelse Jeruzalem" is een "feestelijke bijeenkomst en Kerk of Gemeente (Grieks: εκκλησια) (NBS: vergadering) van eerstgeborenen, die ingeschreven staan in de hemelen" (Grieks: πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογραμμενων εν ουρανοις... Het woord "eerstgeborenen" betekend "degenen die voorrang hebben, die de eerste plaats hebben, die de rechtmatige erfenamen zijn" (cf. Christus heeft *de hoogste rang* in de hele Schepping en ook *de hoogste rang* in de hele herschepping, Kolossenzen 1:15-16,18). De uitdrukking "eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen" slaat op alle christenen die nog op aarde leven. Hun namen staan ingeschreven in het boek van het Lam in de hemel (Lucas 10: 20; Openbaring 21:27). "De geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben",

zijn de christenen die al gestorven zijn.

c. Het nieuwe Jeruzalem op de nieuwe aarde.

“Het hemelse Jeruzalem” vóór de terugkomst, wordt “het nieuwe Jeruzalem” ná de terugkomst! “Het nieuwe Jeruzalem getooid als een bruid” zal op de nieuwe aarde neerdalen (Openbaring 21:1-2). “Het nieuwe Jeruzalem” en “de bruid, de vrouw van het Lam” (Openbaring 21:9-10) zijn beide *symbolen* van het triomferende volk van God of de triomferende Kerk (Gemeente, Grieks: εκκλησία) van Christus door alle eeuwen heen (2 Korintiërs 11:2; Efeziërs 5:25-27,32). “Het nieuwe Jeruzalem” is een symbool van het absolute volledige getal van de “uitverkorenen” vanaf de schepping tot de herschepping van alle dingen (cf. Matteüs 24:22,24,31; Romeinen 8:28-30,33; Romeinen 11:4-6,25-26).

d. De nieuwe aarde.

i) Het verbond bereikt haar volmaaktheid. Christenen uit alle volken op aarde zullen in de tegenwoordigheid van God leven op de nieuwe aarde. Het verbond, “Ik zal u tot een God zijn en gij zult mij tot een volk zijn”, die God in het Oude Testament sloot (Genesis 17:7; Exodus 6:2-7; Leviticus 26:12) en in het Nieuwe Testament voortzette (2 Korintiërs 6:16), gaat hiermee helemaal in vervulling, want de christenen uit alle volken zullen op de nieuwe aarde “zijn volken” zijn (Openbaring 21:3).

ii) De aarde en alle mensen bereiken hun volmaaktheid. God zal alle tranen van hun ogen afwissen. Op de nieuwe aarde zal er nooit meer dood zijn, noch rouw, noch geklaag, noch moeite (Openbaring 21:4-5). Alles wat de toets van Gods oordeelsvuur heeft doorstaan, zal in het nieuwe Jeruzalem ingebracht worden (Openbaring 21:24-26). Maar niets onreins zal er binnenkomen (Openbaring 21:27)! De nieuwe aarde zal bloeien en volop vrucht dragen (Openbaring 22:1-2). De voorheen wilde dieren zullen in vrede samen met huisdieren leven en niemand zal anderen kwaad doen of vernietigen (Jesaja 11:6-9). De nieuwe aarde zal een plaats zijn waar alleen gerechtigheid zal wonen (2 Petrus 3:13)!

iii) Het koninkrijk bereikt haar volmaaktheid. De nieuwe aarde zal *het koninkrijk van God in haar finale fase* zijn (Matteüs 25:34; Johannes 25:34; 1 Korintiërs 15:23-28; Openbaring 11:15-18). De uitdrukking, “de Zoon onderwerpt zich aan God” (1 Korintiërs 15:28) betekent dat het werk van Jezus Christus als Middelaar dan voltooid zal zijn. Het onderscheid (niet scheiding) tussen God de Vader en God de Zoon komt dan tot een einde. Dan wordt er in Openbaring alleen nog gesproken over hun volkomen éénheid. “Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden” (Openbaring 11:18). God en het Lam is haar tempel (Openbaring 21:22). God en het Lam is haar licht of lamp (Openbaring 21:23). En de troon van God en van het Lam zal in het nieuwe Jeruzalem zijn (Openbaring 22:1,3).

H. HOE CHRISTENEN BEHOREN TE LEVEN VÓÓR DE TERUGKOMST VAN CHRISTUS.

Ontdek en bespreek. Hoe behoren christenen te leven vóór de terugkomst?

Lees Lucas 21:8-19,34-36; 2 Petrus 3:11-15a; Matteüs 24:45-47; Lucas 12:42-48.

Aantekeningen.

Gedurende de tijd vóór de terugkomst van Christus, behoren christenen op een bepaalde manier te leven en te werken.

1. Geduldig en standvastig.

Christenen behoren zich te oefenen in geduld of verdraagzaamheid of volhouden (letterlijk: lang voordat je boos wordt) en in standvastigheid (letterlijk: hun harten = zetel van gevoelens versterken) omdat de terugkomst van de Here nabij is (Jakobus 5:8).

2. Waakzaam in je beproevingen.

Christenen behoren zichzelf nooit te belasten met overmatigheid in eten of drinken, of door de zorgen voor hun levensonderhoud. Zij behoren altijd waakzaam te blijven en te bidden dat zij de beproevingen en verdrukkingen (Lucas 21:8-19) mogen ontkomen en staande mogen blijven voor de oordeelstroon (Lucas 21:34-36).

3. Heilig in je leven.

Paulus spreekt de wens uit dat God de christenen doet toenemen en overvloedig worden in de liefde tegenover elkaar, zodat zij onberispelijk zijn in heiligheid voor hem bij de terugkomst van Jezus (1 Tessalonicenzen 3:12-13).

Hij zegt letterlijk (*jullie + jullie geest + ziel en lichaam zijn parallel*), “Mag de God van vrede heiligen (werkwoord) *jullie* (Grieks: υμας) *door en door* (Grieks: ολοτελης=geheel in eindbestemming); en (mogen) *volledig of onbeschadigd zijn* (Grieks: και ολοκληρος=geheel in delen) *jullie geest* (Grieks: και υμων το πνευμα=je persoon of wezen vooral in jullie relatie tot God); en (mogen) *jullie ziel en lichaam* (Grieks: και η ψυχη και το σωμα = je persoon of wezen vooral in relatie tot deze wereld) *onberispelijk* (Grieks: αμεμπος = zonder klad of fout) bij de terugkomst van onze Here Jezus Christus *bewaard blijven* (Grieks: τηρηθει=werkwoord)” (1 Tessalonicenzen 5:23). Christenen behoren met verwachting uit te zien naar de terugkomst en intussen heilig te leven en godsvrucht te dragen (2 Petrus 3:11,14-15a).

4. Trouw in je taak.

Christenen behoren met trouw en verstand bezig te blijven met de taak, die Christus hen toegewezen heeft (Matteüs 24:45-47; Lucas 12:42-48).